

РЕШЕНИЕ

№ 1441

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 13.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8023** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал.1 от Кодекса за социално осигуряване, вр.чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 1012-21.1061/08.07.2019г. по описа на ТП на НОИ С. град от С. Х. П. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.3, ап.11 срещу Решение № 2153-21-184/14.06.2019г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-499/04.04.2019г., подадена от С. Х. П., срещу Разпореждане № [ЕГН] от 01.03.2019г. на длъжностно лице по „ПО“ като неоснователна.

В жалбата се твърди, че оспореното решение и издаденото разпореждане са неправилни и незаконосъобразни в частта им, в която осигурителният стаж на жалбоподателя за периода 01.01.2018 г. до 25.04.2018 г. не се зачита поради невнесени осигурителни вноски, не е включен и осигурителния доход за същия период при определяне на размера на пенсията му. Посочено е, че П. е внесъл всички необходими осигурителни вноски за този период в осигурителна каса „Адвокат“. Твърди, че за периода 01.01.1997г. до 31.12.2011г. не е съобразен окончателния му доход, деклариран в ГДД и декларациите за окончателния размер на вноските на ДОО, които са сравнявани и заверявани от ОК”Адвокат” при САК и съответните служители на НОИ, заверявали осигурителната книжка за периода. Иска се от съда отмяна на обжалваното решение на НОИ и зачитане на спорния период. В съдебно заседание, редовно призван, жалбоподателят се явява лично.

Ответната страна – Директор на ТП на НОИ С.-град, представлява се от юрк. М.,

която оспорва жалбата и твърди, че оспореният акт е законосъобразен.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е адвокат, вписан в САК и като лице упражняващо свободна професия е самоосигуряващо се лице съгласно чл.5 ал.2 от КСО

По подадено от жалбоподателя заявление вх.№2113-21-2702 от 26.04.2018г. до ТП на НОИ С. град с разпореждане № [ЕГН]/1 от 10.05.2018г. на Ръководител „ПО“ на С. Х. П. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1-2 от КСО, считано от 26.04.2018г.. Пенсията е отпусната в минимален размер съгласно чл.70, ал.9 от КСО до определянето на размера ѝ по реда на КСО.

В хода на пенсионното производство, след извършена проверка на контролните органи на НОИ е издадена служебна бележка по чл.41, ал.1 от НПОС за осигурителния стаж и доход на С. П. като самоосигуряващо се лице за периода 01.01.2016г.-31.12.2016г.- 1 година с осигурителен доход 18000,00 лв. и от 01.01.2017г. до 31.12.2017г. -1 година с осигурителен доход 7200,00лв.. Видно от констативни протоколи № КВ-5-21-00416092/17.05.2018г. и № КВ-5-21-0048394/20.06.2018г., при извършената проверка в информационната система/регистрите на НОИ е установено, че за периода 01.01.2018г.-26.04.2018г. няма данни за внесени авансови осигурителни вноски за С. П. в качеството му на самоосигуряващо се лице, упражняващо свободна професия, поради което не се зачита осигурителен стаж и доход за периода и липсва основание за издаване на служебна бележка по чл.41 от НПОС.

С разпореждане №[ЕГН]/8 от 03.07.2018г. на Ръководител „ПО“ личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на С. Х. П. е изменена на основание чл.99, ал.1, т.2, б."д" от КСО във връзка с чл.10, ал.2 от НПОС и определена в действителен размер 545,26 лв. от датата на отпускането ѝ - 26.04.2018г.

Размерът на пенсията е определен по реда на чл.70 от КСО от следните данни: зачетен осигурителен стаж до 31.12.2017г. - 43 години, 9 месеца и 4 дни трета категория труд, в това число 4 месеца на отложено пенсиониране; индивидуален коефициент 1,249, изчислен по реда на чл.70, ал.4-6 от КСО от осигурителния доход на жалбоподателя за периода 27.12.1987г.- 01.01.1991г.- 14254,00 лв. и от 01.01.1997г. до 31.12.2017г. - 138996,77 лв., от които от 01.01.1997г. до 30.06.1999г. - 1753770,00 лв. /неденоминирани/ и от 01.07.1999г. до 31.12.2017г. - 137243,00 лв.; процентни добавки по чл.70, ал.1 от КСО за определяне размера на пенсията - 52,08 % /за 43 години и 5 месеца x 1,169 % = 50,75% и за отложено пенсиониране 4 месеца x 4% = 1,33%/; доход за изчисляване размера на пенсията - 1046,96 лв., получен като-средномесечният осигурителен доход за страната за периода от 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията /04.2017г.- 03.2018г./ - 838,24 лв. е умножен по ИК 1,249.

В разпореждането са изложени мотиви относно незачитането на осигурителен стаж и доход за периода 01.01.2018г.-25.04.2018г., както и за периода на зачетен стаж като стажант юрист, поради дублирането на осигурителния стаж.

Във връзка с предявена от С. П. жалба вх.№1012-21-1064/17.08.2018г., е изискана проверка от контролните органи на НОИ за потвърждаване данните за окончателния размер на осигурителния му доход, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски като самоосигуряващо се лице за периода 01.01.1997г.-31.12.2011г., както и относно периода 01.01.2018г.-25.04.2018г., за който при предходна проверка е

установено, че не следва да се зачита осигурителен стаж и доход поради липса на данни за внесени осигурителни вноски. Резултатите от проверката са обективирани в констативен протокол № KB-5-21-00471489/15.10.2018г.. Съгласно информационната система на НОИ за С. П. са подадени декларации за начало на осигуряване като самоосигуряващо се лице чрез Софийска адвокатска колегия ЕИК[ЕИК] от 01.02.1993г. и прекратяване от 01.01.2001 г., чрез Осигурителна каса „Адвокат“ ЕИК[ЕИК] начало на осигуряване 01.01.2001г. и прекратяване на осигуряването 01.01.2006г.; чрез „С. Х. П.“ ЕИК [ЕГН]- начало на осигуряването 01.01.2006г. и прекратяване на осигуряването 26.04.2018г.. От констативния протокол се установява, че по данни в информационната система на НОИ за периода 01.01.2000г.-31.12.2007г. С. П. няма задължение за внасяне на осигурителни вноски за годишно изравняване по подадените данъчни декларации по чл.41 от ЗДДФЛ, поради което за периода му е заверена осигурителна книжка, като е зачетен окончателен осигурителен доход. За 2008г., 2009г. и 2010г. лицето има подадени данъчни декларации, по които има задължение за внасяне на осигурителни вноски за годишно изравняване. При извършената проверка от административния орган в справка „Приходи по Булстат“ и „Приходи по ЕГН“ е установено, че не са внесени дължимите осигурителни вноски за годишно изравняване, поради което осигурителната книжка за тези години е заверена на база авансов осигурителен доход. В информационната система на НОИ няма данни за подадена данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ за 2010г., поради което осигурителната книжка за 2010г. е заверена на база авансов осигурителен доход. За периода 01.01.2018г.-25.04.2018г. е установено, че в информационната система на НОИ няма данни за внесени авансови осигурителни вноски, поради което периодът не се зачита за осигурителен стаж и доход.

След извършената проверка е постановено разпореждане №[ЕГН]/93 от 27.11.2018г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е отказано изменение на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на С. П., като е прието, че размерът ѝ е правилно и законосъобразно определен.

С. Х. П. обжалва постановления отказ за изменение на пенсията с жалба вх.№ 1012-21-30/09.01.2019г., като излага идентични с предходната жалба твърдения за неправилно определена продължителност на зачетения при отпускане на пенсията осигурителен стаж, неправилно определен осигурителен доход за периода 01.01.1997г.-31.12.2011 г., както и неправилно незачитане на осигурителен стаж и доход за периода 01.01.2018г.-25.04.2018г.. Към жалбата е приложено копие от служебна бележка от 24.07.2018г., издадена от Осигурителна каса „Адвокат“, в която е посочено, че адвокатът С. П. се е осигурявал за 2018г. чрез осигурителната каса.

Във връзка с предявената жалба е изискана повторна проверка от контролните органи на НОИ за потвърждаване данните за осигурителен стаж и доход на С. П. като самоосигуряващо се лице, върху който са внесени дължимите осигурителни вноски, като към искането за проверка е приложена и представената към жалбата служебна бележка. Резултатите от извършената проверка са обективирани в констативен протокол №KB-5-21 -00527359/19.02.2019г., от който се установява следното: За периода 1997г.-1999г. вкл. в констативния протокол е посочен осигурителния доход, върху който е заверена осигурителната книжка на лицето. За периода 01.01.2000г.-31.12.2007г. на С. П. е заверена осигурителна книжка, като е зачетен окончателен осигурителен доход, тъй като съгласно справка №32 "Окончателен размер на осигурителния доход"- таблица 1 за

определяне на окончателния размер на осигурителния доход, върху който се дължат осигурителни вноски за ДОО, за тези години не дължи осигурителни вноски за годишно изравняване. По подадените данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ за 2008г., 2009г., 2010г. и 2011 г. лицето има задължение за внасяне на вноски за годишно изравняване - 1962,77лв. за 2009г. върху осигурителен доход 10904,25 лв., които не са внесени; 3033,60лв. за 2010г. върху осигурителен доход 18960,00 лв., които не са внесени, 2500,46лв. за 2011г. върху осигурителен доход 14047,50лв., които не са внесени. За 2008г. дължимите авансови осигурителни вноски са в размер на 633,60лв. върху осигурителен доход 2880,00 лв. и дължимите вноски за годишно изравняване за ДОО са в размер на 3357,75лв. върху осигурителен доход 15262,50 лв., т.е. общо дължимите осигурителни вноски за 2008г. са в размер на 3991,35лв., които не са внесени в пълен размер /внесени са 3888,68лв./. Поради невнасянето на всички дължими осигурителни вноски за годишно изравняване, за 2008г., 2009г., 2010г. и 2011 г. на лицето е заверена осигурителна книжка на база авансов осигурителен доход. В констативния протокол е отбелязано, че независимо от представената служебна бележка от Осигурителна каса „Адвокат“, при направената проверка в информационната система на НОИ, Регистър „Приходи“ не се визуализират данни за внесени осигурителни вноски за периода 01.01.2018г.-25.04.2018г., поради което за този период на С. П. не се зачита осигурителен стаж и доход поради невнесени осигурителни вноски.

След извършената проверка е постановено разпореждане №[ЕГН]/17 от 01.03.2019г., от длъжностно лице по „ПО“ , с което е отказано изменение на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на С. Х. П. на основание чл.99, ал.1, т.1 от КСО поради липса на нови доказателства за осигурителен доход, даващи основание за изменение на пенсията.

Разпореждането е оспорено от С. П. пред директора на ТП на НОИ –С.-град, който с Решение № 2153-21-184/14.06.2019г. оставя без уважение жалбата му като неоснователна.

В хода на съдебното производство е приложена и приета административната преписка, допълнително от ответника са представени и приети от съда писмени доказателства, свързани с компетентността на органа, издал оспореното разпореждане, приета е справка от ТД на НАП-С. град, относно внесените осигурителни вноски от С. П., служебна бележка, издадена от Осигурителна каса „Адвокат“ към САК и извлечение от банковата сметка на осигурителната каса за дати 02 .04.2018г. и 09.05.2018г.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168, ал.1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Решение № 2153-21- 184 814.06.2019г. на директора на ТП на НОИ С. град е връчено лично на жалбоподателя на 25.06.2019 г., видно от приложената по делото обратна разписка, жалбата е подадена чрез ответника на 08.07.2019 г., т.е. в предвидения 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което съдът я приема за допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания

по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО, а именно от Директора на ТП-НОИ С. град. Потвърденото с него разпореждане № [ЕГН]/17/01.03.2019г. също е издадено от компетентен орган – длъжностно лице, на което е възложено ръководство по пенсионно осигуряване, съгласно приетата като писмено доказателство по делото Заповед № 1015-21-247/04.12.2018г. на Директора на ТП-НОИ С.-град и Заповед № 1016-40-772/18.07.2017г. на Подуправителя на НОИ

Оспореното решение е издадено в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Безспорно е, че жалбоподателят е бил адвокат, вписан в САК и за него от деня на започване на трудовата му дейност възниква задължение за осигуряване, като самоосигуряващо се лице съгласно чл.5 ал.2 от КСО, което е длъжно да внася осигурителни вноски за своя сметка. Установено по делото е, че жалбоподателят е внасял осигурителните си вноски чрез Осигурителна каса „Адвокат” към САК. Съгласно чл.6, ал.8 от КСО осигурителните вноски за лицата по чл.4, ал.3, т.1, 2 и 4 са за сметка на осигурените лица и се дължат авансово: върху месечен осигурителен доход между минималния и максималния размер на дохода, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

С §1, т.3, изр.3 от ДР на КСО законодателят изрично е определил, че самоосигуряващите се лица се смятат за осигурени лица само за времето, през което са внесени дължимите осигурителни вноски.

Спорно по делото е обстоятелството, следва ли да се зачете за осигурителен стаж на жалбоподателя периодът 01.01.2018г.-25.04.2018г. Административният орган е приел, след извършени проверки в информационната система на НОИ, че няма основание за зачитане на осигурителен стаж и доход на С. П. за периода 01.01.2018г.-25.04.2018г., тъй като и към момента на поредната проверка, възложена от директора на ТП на НОИ С. град и извършена към момента на постановяване на оспорения акт в информационната система на НОИ не се визуализира внесена авансова осигурителна вноска за ДОО за този период.

Дължимите от самоосигуряващите се лица вноски, които се внасят авансово по реда на чл.6. ал.8 от КСО, са за сметка на осигурените лица и се дължат авансово върху месечен осигурителен доход между минималния месечен размер на дохода, определен със закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за съответната година.

Съгласно чл.9, ал.1, т.4 от КСО / в приложимата му редакция/ за осигурителен стаж се зачита времето, за което са внесени дължимите осигурителни вноски по чл.6. ал.8 от самоосигуряващите се лица и дължимите осигурителни вноски от лицата по чл.4а, ал. 1 от КСО.

В чл.41, ал.1 от НПОС е регламентирано, че осигурителният стаж и осигурителният доход на самоосигуряващите се лица, на лицата, работещи без трудово правоотношение, и на управителите, прокуристите и контролорите на търговските дружества и на лицата, посочени в чл.19 от НООСЛБГРЧМЛ, приета с ПМС №30/2000г., се установяват с осигурителни книжки, в които се посочва времето, през което лицата са били осигурени и доходът, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски. За времето след 31.12.2006г. самоосигуряващите се лица могат да установяват осигурителен стаж и осигурителен доход и въз основа на данните за

внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ. За времето след 1 януари 2016г. самоосигуряващите се лица установяват осигурителен стаж и осигурителен доход въз основа на данните за внесените дължими осигурителни вноски, съдържащи се в информационната система/регистрите на НОИ.

От приетото в съдебното производство писмено доказателство писмо изх.№ 10-94-18-394/16.12.2019г., подписано от директора на офис „Център” в ТД на НАП С. се установява, че няма данни за внесени осигурителни вноски за ДОО за периода 01.01.2018г. – 25.04.2018г. на С. Х. П. ЕГН [ЕГН]. Жалбоподателят с оглед твърденията, че е внесъл осигурителни вноски за процесния период ангажира служебна бележка от Осигурителна каса „Адвокат” и извлечение от банковата сметка на касата за 02.04. и 09.05.2016г. Върху приетите служебна бележка и извлечение от банкова сметка е положен подпис, който не е посочено на кое лице и в какво качество се е подписало. От друга страна от извлечението на банковата сметка не става ясно, дали в така преведените суми към НАП, са включени и осигурителните вноски на С. П.. Съдът не кредитира дописаното на ръка, защото не би могло да се установи, кое лице е извършило това дописване. От служебната бележка, приложена на лист 39 от делото се установява единствено, че са направени осигурителни вноски от жалбоподателя в осигурителната каса.

Като непорсонифицирани правни субекти, осигурителните каси провеждат /извършват/ осигуряването и могат да извършват единствено действия посочени в чл.8 ал.2 от КСО – да събират и превеждат в законоустановените срокове дължимите осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване по съответните сметки на Национална агенция по приходите. Съгласно чл.5 ал.4 т.1 / в приложимата му редакция/ осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично предоставят в НАП данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за ДОО, учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите”, дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ – поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Съгласно ал.8 на същата разпоредба /в приложимата ѝ редакция/ НАП предоставя на НОИ данните по ал.4 т.1, за приходите от осигурителни вноски, данни от уведомления по чл.62 ал.3 от КТ и данни за открити и закрити банкови сметки на осигурителите и самоосигуряващите се лица по чл.25 ал.1 от ЗНАП.

Представените служебни бележки и банкови извлечения не могат да заместят изискуемите документи, посочени в чл.41 ал.1 от НПОС. Както вече бе посочено, не се установява, да са постъпили осигурителни вноски по сметките на НАП, в съответствие с цитираните разпоредби на КСО. В тази връзка и по време на съдебното производство, жалбоподателят не представи

доказателства, по силата на които да бъде установено по безспорен начин, че осигурителните му вноски за процесния период са постъпили по сметките на НАП и са отразени в информационната система и регистрите на НОИ.

Ето защо, съдът намира, че направените изводи от директора на ТП на НОИ С. –град, че няма основание за зачитане на осигурителен стаж и доход на С. П. за периода 01.01.2018г.-25.04.2018г. са законосъобразни.

Второто възражение на жалбоподателя, затова че за периода 01.01.1997г.-31.12.2011г. не е съобразен с окончателния му деклариран в ГДД и декларациите за окончателния размер на вноските за ДОО, които са сравнявани и заверявани от ОК”Адвокат” при САК и съответните служители на НОИ, заверявали осигурителната книжка за периода, също е неоснователно. В подкрепа на твърденията си, жалбоподателят не излага конкретни факти и обстоятелства и не сочи, конкретни суми и периоди, за които смята, че не са взети под внимание от административния орган.

На първо място, следва да се посочи, че в хода на административното производство са извършени няколко проверки относно осигурителния доход и стажът на жалбоподателя, за които има съставени констативни протоколи, посочени и индивидуализирани в настоящото съдебно решение/ същите са приети и като писмени доказателства/

При направената проверка се установи, че продължителността на осигурителния стаж на жалбоподателя, взет предвид при изчисляване действителния размер на пенсията с разпореждане №[ЕГН]/8 от 03.07.2018г. е определена при спазване на посочените законови разпоредби на 43 години, 9 месеца и 4 дни от трета категория труд, както следва /в стр.5 на оспореното решение/, стажът е посочен в табличен вид, по години месеци и дни, както и конкретно осигурителя в различните периоди от време.

При спазване на чл.38, ал.11 от НПОС длъжностното лице по пенсионно осигуряване не е зачело повторно дублирания период 01.02.1980г.-12.03.1980г. Както вече бе посочено, на основание чл.9, ал.1, т.4 от КСО на жалбоподателя не е зачетен стаж за периода 01.01.2018г.-25.04.2018г..

В информационната система/ регистрите на НОИ липсват данни за внесени авансови осигурителни вноски по чл.6, ал.8 от КСО за периода 01.01.2018г.-25.04.2018г., поради което за периода не е издадена служебна бележка по чл.41, ал.1 от НПОС за осигурителен стаж и доход.

Осигурителният доход на жалбоподателя за периода 01.01.1997г.-31.12.2017г. е правилно определен в размер 138996,77 лв. въз основа на представените редовно заверени осигурителни книжки на жалбоподателя и издадената служебна бележка по чл.41 от НПОС от контролните органи на НОИ за осигурителния му стаж и доход за периода 01.01.2016г.-31.12.2007г.. От извършените проверки на контролните органи на НОИ се установява, че за периода 01.01.1997г.-31.12.2007г. жалбоподателят не дължи осигурителни вноски за годишно изравняване. За периода 01.01.2008г.- 31.12.2011г. дължимите осигурителни вноски за годишно изравняване не са внесени в пълен

размер, поради което е потвърден заверения осигурителен доход в осигурителните книжки на жалбоподателя- До внасяне на всички дължими осигурителни вноски за годишно изравняване съгласно подадените годишни данъчни декларации за периода 2008г.-2011г. и съответно установяването на това обстоятелство с изискуем документ съгласно чл.41, ал.1 от НПОС; няма основание за изменение на осигурителния доход, от който е определен размера на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя.

Този извод се потвърждава и от приетото от съда писмено доказателство-писмо изх.№10-94-18-394/16.12.2019г. на директора на офис „Център” в ТД на НАП С., от което се установява, че въз основа на подадени искания от 29.01.2018г., 07.02.2018г. и 15.02.2018г. от С. П. е издадено Разпореждане изх.№ С180022-137-0001885/16.02.2018г., с което са погасени по давност задължения за ДОД за 2000г. и вноски за здравни осигуровки за 2008г., 2009г., 2010г. и 2011г. Въз основа на искания на жалбоподателя с вх.№ С180022-000-0174256/26.03.2018г. и вх.№С180022-000-0201881/04.04.2018г. на С. Х. П. е издадено Разпореждане за частично прекратяване на принудително изпълнение съгласно чл.255 от ДОПК изх.№ С180022-035-0275479/25.06.2018г. и са погасени задължения за вноски ДОО за 2008г., 2009г., 2010г. и 2011г.

Предвид това, изводът на административния орган се явява обоснован и законосъобразен, цитираните данни, сочат че действително не са внесени от жалбоподателя всички дължими осигурителни вноски за годишно изравняване съгласно подадените годишни данъчни декларации за периода 2008г.-2011г., а за събиране на същите като публични държавни вземания е било образувано изпълнително производство по реда на ДОПК, в хода на което е издадено цитираното разпореждане за погасяване на публичните задължения на жалбоподателя по давност за посочените години.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставен в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Х. П. от [населено място], [улица], ет.3, ап.11 срещу Решение № 2153-21-184/14.06.2019г., на Директора на ТП на НОИ С. –град, с което е оставена без уважение жалба вх.№ 1012-21-499/04.04.2019г., подадена от С. Х. П., срещу Разпореждане № [ЕГН] от 01.03.2019г. на

длъжностно лице по „ПО“, като неоснователна.

ОСЪЖДА С. Х. П. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.3, ап.11 да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата от 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: